

Тудсра и то оглушавало и оглушавало въздуха и дълго време са разлѣгало въ околността. Русския Царь посѣщавалъ многострадалната страна, която той билъ рѣшилъ да освободи отъ петовѣковното робство.

Когато Царя излѣзълъ на брѣга, опрѣлъ са о братаси Главнокомандующи, пригърналъ го и му подалъ георгиевски кръсть 3 степенъ, сѣщо и генералу Драгомирову. Подиръ това той са приближилъ до гвардейската рота, приелъ ранорта отъ началника и, и поблагодарилъ всички солдати за отлична служба. Сетнѣ Царя възсѣднѣлъ на конь, и придружаванъ отъ Главнокомандующия и отъ свитата си, отишелъ да поблагодари храбритѣ полкове отъ 14 дивизия, които стоѣли на длѣжъ по пѣтя къмъ Свиштовъ. Солдатитѣ отъ тѣзи дивизия пѣрви преминали Прутъ, пѣрви преминѣли на Българския брѣгъ и пѣрви сѣ увѣнчали съ голѣмъ успѣхъ. Генералъ-лейтенантъ Радецки срѣщналъ Царя на полъ пѣтя и тамъ получилъ сѣщо георгиевски кръсть.

Въ Свиштовъ Царя посрѣщнали жителитѣ и духовенството съ хлѣбъ и соль, кръстове, треперки и евангелие. Царя цѣлувалъ кръста и поржчалъ да идѣтъ въ съборната черкова. По улицитѣ жени и моми покривали пѣтя на Царя съ цвѣтя, въ събора испѣли многолѣтне за Царя и благодарствено молебствие и народа билъ въ въсторгъ отъ радостъ. Изъ събора Царя преминѣлъ въ къщата дѣто живѣлъ Радецки, поханѣлъ и сѣщия день са върналъ въ Зимница, дѣто било още по тържествено благодарствено молебствие, панахида за убититѣ и раздаване на награди на отличившитѣ са офицери и солдати.